

داش کسن

«شیرین و فرhad»

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

نوشته

سعید گنجوی

(دکتر در باستان‌شناسی)

کتابخانه مبارکه
محل فلسفه

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتوال جامع علوم انسانی

نوشته : سعید گنجوی

(دکتر دهستانشناسی)

کتابخانه مارکه . ۰ سه فرنگه قیمت

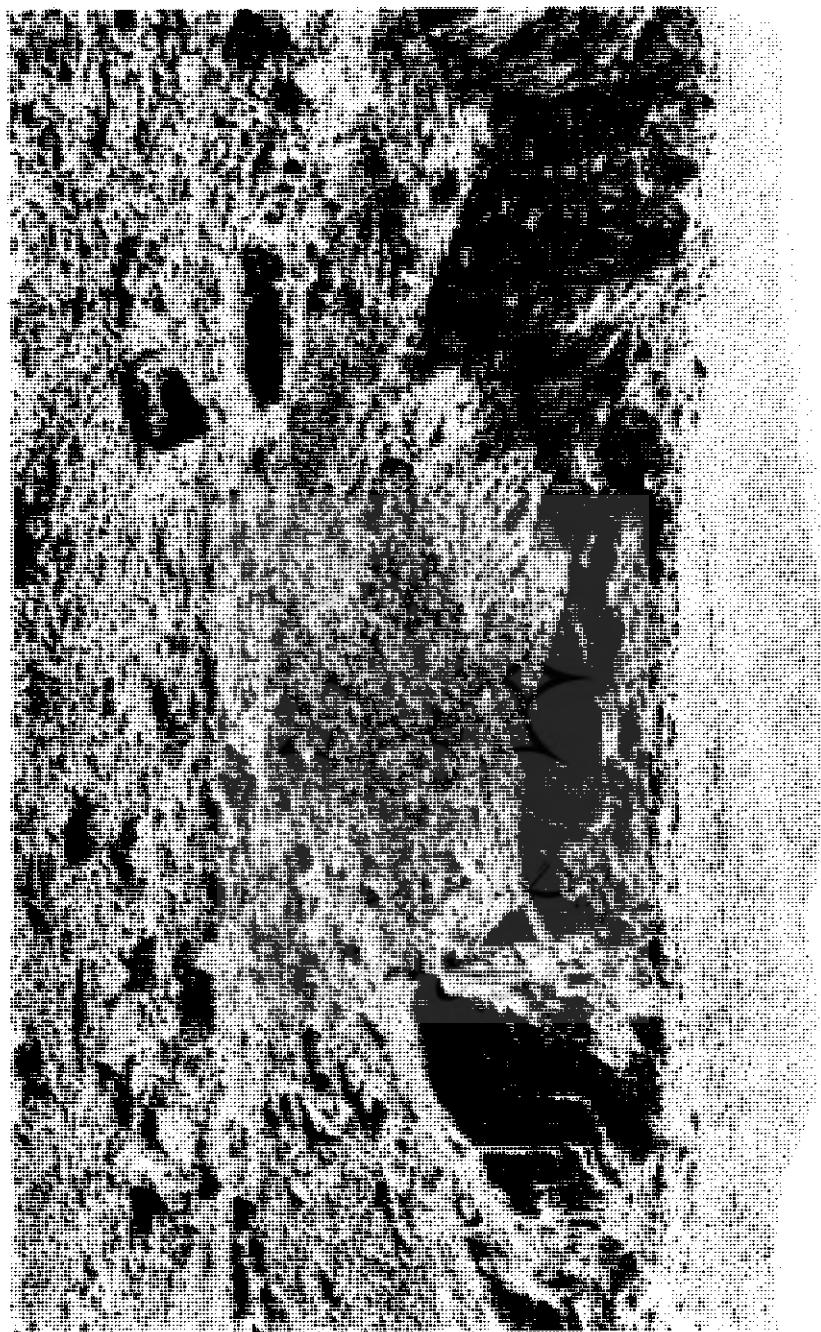
داش کسن «شیرین و فرهاد»

بنای تاریخی داش کسن^۱ در سال ۱۳۵۲ توسط کارکنان اداره کل حفاظت آثار تاریخی کشف شد و مورد مطالعه و بررسی دقیق قرار گرفت. این اثر در ۱۷ کیلومتری جنوب شرقی شهر باستانی سلطانیه زنجان بالای قریه ویر واقع است.

بنای نامبرده در دل کوه کنده شده است و در آن هیچگونه مصالح ساختمانی بجز سنگهای تراش یافته طبیعی دیده نمیشود (تصویر ۱) مردم محل آنرا به نام شیرین و فرهاد نیز میخوانند. این بنای خصوصیات ویژه‌ای دارد. نقوش پنجسته آن که بر روی سنگهای طبیعی حجاری شده است گرچه به دوره اسلامی نسبت داده میشود، اما تفاوت های با آثار بجا مانده از آن دوران دارد. در بیشتر نقشها شایر بناهای باستانی و حتی در تخت سلیمان نقش اژدها را بر روی کاشت نموده اند ولی تا با مرور نقش اژدها که به تنهایی بر روی سنگ، کنده شده باشد بدست نیامده بود و داش کسن تنها مکانی است که پنجین نقش حجاری شده‌ای را بر روی سنگ در بردارد.

فقط چند نمونه حجاری در اینیه اسلامی و مسیحی بجا مانده است که نقش اژدها البته نه کاملا مشابه با حجاریهای بنای داش کسن

۱- واژه داش کسن به زبان آذربایجانی معنای سنگ تراش یا سنگ برآمده است

(۲)

تصویر ۱ — مظهره بنای داشکسن از دید افق

در آنها دیده میشود. علت تزئینات مشابه در اینیه اسلامی و مسیحی شاید در نتیجه آن بوده است که سنگتر اشان مسیحی از طرف سلاطین سلجوقی استخدام میشدند.

قبل از اینکه به نمونه های پدست آمده از حجاری روی سنگ اینیه اشاره ای یکنیم جا دارد که بدانیم در تزئین اینیه دوره اسلامی چه در داخل و چه در خارج، حجاری نقش عمده ای داشته است و پر فراز اینیه و دیوار شهر و دروازه و پرچ و پل اغلب مجسمه حیوانات را قرار میداده اند و احتمالاً این نقوش بعنوان طلس و برای محافظت از شر دشمن و نیروهای اهریمنی بکار میرفته است.

در تزئینات سنگی کلیساي مار آهوداما^۲ در موصل ترسیمات و موضوعهای کاملاً اساسی از قبیل تصویر سلطان که بر تخت نشسته و تصویر صیاد با باز واشکال شیر که دشمن بشکل تصویر اژدها در آمده بکار برده شده است.

دیگر دروازه موسوم به طلس بگداد است که اکنون ویران گشته و نام خلیفة عباسی الناصر بر آن نقش شده و تاریخ آن ۶۱۸ هجری (۱۲۲۱ میلادی) بود، دروازه نامبرده طاقی داشت که بر آن نقوش بر جسته از بهترین نمونه های حجاری تعبیه شده بود و موضوع آنها شامل تصویر خلیفه به حالت نشسته و در طرفین او دو اژدها بود. این نقش بطور برجسته تراشیده شده و در زمینه آن طرح تزئینی زیبائی که شکل تور داشت تعبیه گشته بود.

علاوه بر نقش حجاری شده اژدها، بنای داش کسن تزئینات دیگری بر روی دیواره هادارد، این حجاریها شامل نقوشی مانند درخت و گل و بوته و همچنین نقش درخت گلابی بر روی سنگهای بعضی از دیوارهای بنا است. این نقوش نیز از جهت آنکه نمونه های گچ بری

نظیر آن زیاد شناخته شده است ولی حجاری کاملاً همانند آن سراغ نمیرفت اهمیت فراوان دارد.

چند نمونه حجاری گل و بوته در اینیه دوره ایوبی و مملوکی در مصر و سوریه مشاهده شده است که برای نمونه از این اسلوب تزئینی میتوان به بنای مقبره قلاون و مدرسه پسر او (الناصر محمد) اشاره نمود که دارای اشکال برگی نخلی بوده و با نقوش خطی طوماری بهم اتصال یافته است. این اشکال اغلب در چندین سطح کشیده شده است و کاملترین نمونه این نوع طرح تزئینی در محراب مدرسه الناصر دیده میشود.

بسیاری از حجاریها و گچ پریهای دوره اولیه عباسی منشاء اشکال توریقی یا گل و بوته دار است، تعدادی سرستونهای مرمر در الرقه و ناحیه بین الرصافه و دیرالزور^۳ پیدا شده است و سه عدد از این سرستونها در موزه متروپولیتن نیویورک و تعدادی از آنها در موزه های برلین واستانبول است. طرح تزئینی اغلب این سرستونها بر اساس طرح برگ نخلی قرار دارد که اشکال مختلف تزئینی و طوماری شکل از آنها ساخته اند، تزئین اصلی را با کمی برجستگی تراشیده اند و عموماً عبارتست از شکل طوماری موجود که از طرح برگ نخلی نیمه و برگ نخلی شکافدار و برگ نخلی تمام تشکیل یافته است.

اشکال برگ نخلی نیمه با اشکال طوماری ترکیب گشته است و انتهای آن را برگ دیگری تشکیل میدهد اشکال برگ نخلی یا نیمه نخلی دارای چندین بریدگی و حفره مدور کوچک است و پائین ترین آنها اغلب بشکل حلزونی تراشیده شده است.

^۳- رقه و رصافه و دیرالزور نام سه شهر قدیمی در کشور عراق در دو طرف رودخانه فرات است

چند نمونه‌ای که از حجاری‌گل و بوته در بالا آمد ، تفاوت‌های زیادی با طرح‌های تزئینی دیوارهای بنای داشکسن دارد و این مطلب با مشاهده عکس‌ها و نقشه موجود از این بنا و توضیح مشخصات ساختمان بنا بیشتر معلوم می‌گردد .^۴

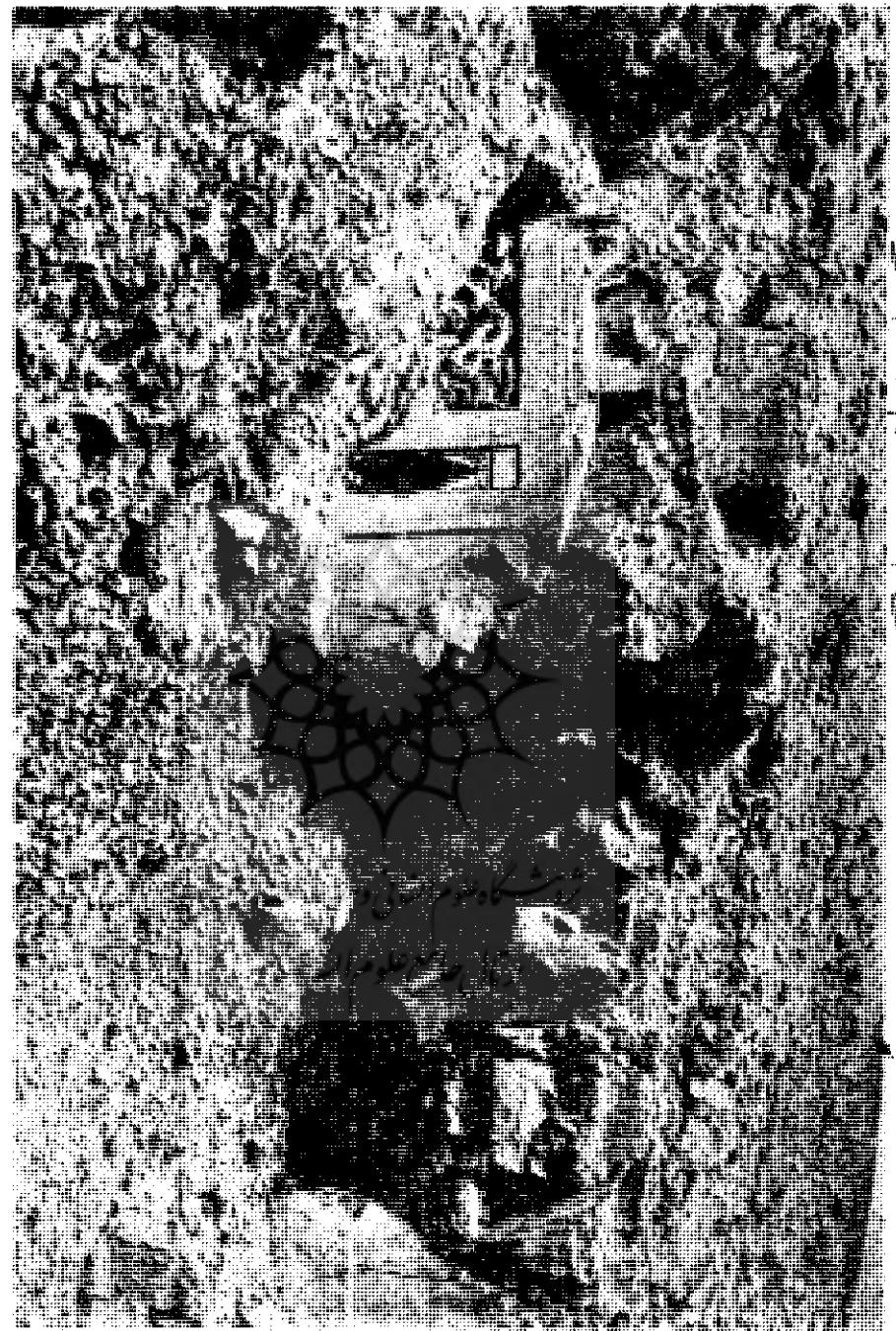
مشخصات ساختمان بنا

این بنا که در محوطه‌ای بمساحت ۱۱۴ متر مربع ساخته شده است و بوسیله دیوارهای سنگی که دور تادور آن کشیده‌اند از سایر بنای‌های اطراف محل مشخص و مجزا می‌گردد . در بررسی که در این محل انجام گرفته است از دید افقی سه غار سنگی بچشم می‌خورد که این سه غار روی یک نیم دایره بقطر ۴۰ متر واقع است .

دو غار در طرفین بنا و یک غار مابین این دو غار و بفاصله ۷۵/۲۶ متر از آنها واقع است در سمت چپ غار یکه در سمت راست نیم دایره واقع است محابی بطول ۵/۲ و عرض ۱۵/۱ متر دیده می‌شود (تصویر ۲) .

بفاصله ۹۰ سانتی‌متر از این محابی مکعب مستطیلی بطول ۹۰/۵ و عرض ۹۰/۱ متر حجاری شده است که در داخل این مکعب مستطیل اژدهای کنده شده‌ای در درون سنگ نمایان است چنانکه در تصویر ۳ بنظر می‌رسد نقش بر جسته اژدها داخل مکعب مستطیلی واقع بوده اطراف آنرا طرح‌های تزئینی توری‌شکلی احاطه کرده است . از دیگر طرح‌های تزئینی حجاری شده اشکال درخت و گل و بوته و همچنین درخت گلابی را در دیوارهای بنا می‌توان دید (تصویرهای ۴ و ۵) .

۴ - برای مطالعه و مقایسه بیشتر طرح‌های تزئینی می‌توان به کتاب راهنمای صنایع اسلامی ترجمه عبدالله فریار تأثیف (س.م. دیماند) از انتشارات بنگاه ترجمه و نشر کتاب مراجعه نمود .

(۶)

تصویر ۲ - نمای معابر و حجاری ازدعا بر روی سینک ودهانه غاریکه درسته راست بنا واقع است

تصویر ۳ - نقش بر جسته ازدهی هجاري شده و طرح تزیینات توری اطراف آن

(۷)

تصویر ۴ - یک طرح تزئینی دیگر از حجاری‌های گل و بوته و ستونهای تزئینی بنای تاریخی داشگسن

تصویره - طرح تزئینی درخت گلابی باگل و بوته های اطراف آن

تعدادی ستونهای تزئینی هم در این محل بدست آمده که حائز اهمیت فراوان است. در داخل محوطه، استخری که با سنگهای حجاری شده احداث گشته است دیده میشود و هم‌اکنون نیز در ایام بهار آب داخل آن جمع می‌گردد.

برآثر بررسی‌هایی که در این محل انجام گرفته است، از نظر سابقه تاریخی و تعیین تاریخ تاسیس بنا با خصوصیات فوق میتوان تخمین زد، که بنای نامبرده دارای سابقه تاریخی و قدمت زیادی است و احتمالاً در دوره پیش از هخامنشیان در دل کوه بصورت غار کنده شده و در دوران مغول بصورت خانقاہی درآمده است و تزئینات حجاری شده موجود در قسمتهای مختلف آن مربوط به دوره سلطنت سلطان محمد خدابنده (الجایتو) (۷۱۶-۷۰۴ هجری) است.

گورستانی که در اطراف این بنا موجود است نشان میدهد که این محل در دوره‌های قبل از مغول نیز مکانی مقدس بوده و از نقطه نظر مذهبی اهمیت زیادی داشته است.

کاوش‌های علمی این بنا در آینده مسائل زیادی را در مورد آن روشن خواهد کرد و احتمالاً طرح‌های حجاری شده زیادی را نمایان خواهد ساخت.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات تمدنی
پرستال جامع علوم انسانی